

คำวินิจฉัยของ นายผัน จันทรปาน ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๓๕/๒๕๕๖

วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ส่งคำโต้แย้งของจำเลย (บริษัท ลีลาวิวโลหะกิจ จำกัด กับพวก) ในคดีหมายเลขแดงที่ กค. ๒๒๕/๒๕๕๓ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ (กรณีพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ มาตรา ๕๐/๑๒ วรรคหนึ่ง (๔) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๐ วรรคสาม หรือไม่

สรุปข้อเท็จจริง

๑. ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) โดยนายปรีชา โตประเสริฐ ผู้รับมอบอำนาจเป็น โจทก์ฟ้อง ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยมัยอิมพอร์ต โดยนายวีระพันธุ์ ลีลาประชากุล ในฐานะหุ้นส่วน ผู้จัดการและในฐานะส่วนตัว ที่ ๑ กับพวก รวม ๑๑ คน เป็นจำเลยต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง เป็นคดีแพ่งหมายเลขดำที่ กค. ๓๑/๒๕๕๓ ในข้อหาหรือฐานความผิด หนี้ตรีศตรีชิต กู้เบิกเงินเกินบัญชี ก้ำประกัน โดยโจทก์ฟ้องให้จำเลยที่ ๑ ในฐานะลูกหนี้ชั้นต้น และจำเลยที่ ๒ - ๑๑ ในฐานะผู้ค้ำประกันร่วมกันชำระหนี้แก่โจทก์เป็นเงิน ๑๖,๐๖๓,๔๕๘.๒๑ บาท ศาลมีคำสั่งรับคำฟ้องเฉพาะหนี้ตรีศตรีชิต ส่วนหนี้กู้เบิกเงินเกินบัญชีไม่อยู่ในอำนาจศาล จึงไม่รับ

๒. ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของจำเลยที่ ๔ และจำเลยที่ ๕ และศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง มีคำสั่งจำหน่ายคดีชั่วคราว เฉพาะจำเลยที่ ๔ และจำเลยที่ ๕ โดยยังคงดำเนินคดีกับจำเลยที่เหลือต่อไป ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ มาตรา ๕๐/๑๒ (๔)

๓. ต่อมาโจทก์ได้ขอถอนฟ้องจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๘ จำเลยที่ ๙ จำเลยที่ ๑๐ และจำเลยที่ ๑๑ เนื่องจากศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดจำเลยดังกล่าว และโจทก์ได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ของจำเลยต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แล้ว ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางอนุญาตให้โจทก์ถอนฟ้องและมีคำสั่งจำหน่ายคดีเฉพาะในส่วนของจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๘ จำเลยที่ ๙ จำเลยที่ ๑๐ และจำเลยที่ ๑๑ ออกเสียจากสารบบความแล้ว

๔. จำเลยที่ ๒, ๓, ๖ และ ๗ ได้ยื่นคำร้อง ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๕ อ้างว่าคดีนี้ โจทก์ฟ้องจำเลยที่ ๑ ในฐานะลูกหนี้ และฟ้องจำเลยที่ ๒ ถึงจำเลยที่ ๑๑ ในฐานะผู้ค้ำประกันให้ร่วมรับผิดชอบลูกหนี้ร่วม ต่อมาศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของจำเลยที่ ๔ และจำเลยที่ ๕ และศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางมีคำสั่งจำหน่ายคดีชั่วคราวเฉพาะจำเลยที่ ๔ และจำเลยที่ ๕ โดยยังคงดำเนินคดีกับจำเลยที่เหลือต่อไป ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ มาตรา ๕๐/๑๒ (๔) ที่บัญญัติให้ศาลงดการพิจารณาเฉพาะลูกหนี้ที่ศาลล้มละลาย มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ไม่รวมถึงคู่ความร่วมมือของลูกหนี้ดังกล่าวด้วย ผู้ร้องเห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๕๐/๑๒ (๔) ดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ซึ่งมีความหมายว่าลูกหนี้และผู้ค้ำประกันในมูลหนี้และคดีเดียวกันย่อมต้องได้รับการปฏิบัติอย่างเสมอกันในกฎหมายและต้องได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน และบทบัญญัติมาตรา ๕๐/๑๒ (๔) ยังขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ วรรคสาม เพราะการบัญญัติให้งดการพิจารณาคดีเฉพาะลูกหนี้ผู้ถูกฟื้นฟูกิจการ โดยไม่บัญญัติให้งดการพิจารณาคดีคู่ความร่วมมือในคดีเดียวกันอันเกิดจากมูลหนี้เดียวกัน ถือได้ว่าเป็นการเลือกปฏิบัติในเรื่อง “สถานะของบุคคล” และขอให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ส่งคำโต้แย้งของจำเลยเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญได้พิจารณาวินิจฉัยต่อไป

ประเด็นการวินิจฉัย

พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ มาตรา ๕๐/๑๒ (๔) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่งและวรรคสาม หรือไม่

ข้อพิจารณาและคำวินิจฉัย

เนื่องจากศาลรัฐธรรมนูญ ได้มีคำวินิจฉัยที่ ๓๔/๒๕๕๖ วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ ได้วินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ มาตรา ๕๐/๑๒ (๔) ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่งและวรรคสาม จึงไม่ต้องวินิจฉัยซ้ำอีก

อาศัยเหตุผลดังกล่าว จึงวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ มาตรา ๕๐/๑๒ (๔) ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่งและวรรคสาม

นายผัน จันทรปาน

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ